

Dominica.XIII.post Pentecosten

uersitas tribulatōis p meliori fuit. qz meritū ac
qsiuit z duplū in bonis et alib. Sic z Tob. Et
plura q ad hec possent adduci, p isto articulo p/
trāeo p breuitate. Hoc solū dicā cuz Bern. sup
Lañ.loqntre. Disce hō i referēdo grās nō eē tar
dus aur legnis. disce ad singula dona z etiā ad
uersa grās agere vt nulla grārūactiōe frustrenē
nō gradia. no mediocria. nō pusilla. Nec Bern.

O Circa tertiu de fructificatiōe (z sufficiōt.
nota. qvt Aug.li.2fessio.dicit. Vere inq̄ felix es
ser q diuine laudi sḡ iūstere posset. Nā multa bo
na z sequit̄ hō er laudādo dēū. Primū dī. āge/
lop̄ associatio z zgratulatio. Un̄ Bern. O si vi/
dere possem̄ oculis quō pueniū pncipes.i.an/
geli zūcti psallētib. discurrūt inter sponſū.i.xp̄
z sp̄saz.i. aiam offerūt vota. referūt dona. Nec
ille. Scdm̄ dī bōz̄ cōlectatio. Un̄ Glo. sup
Ps. cxvij. dīc. Laus diuina est bōz̄ refectio vt
nulla videat̄ ei silis delectatio. Nec Glo. Ter
tiu dī celestis vice rēpresentatio. Bern. sup Lant.
ser. xl. Nihil ita ap̄rie in terr̄ rēpresentat statū cele/
stis habitatōis sic alacritas laudātiū dēū. Nec
ille. ḡb̄ est signū salut̄. Quartū dī donor̄ dī di/
tatio z multiplicatio. Un̄ glo. sup ps. levij. Iste
sūt diuinitie paup̄is videre creatā et inde laudare
creatore ū. Ite Bern. sup Lañ. Optet hoīes gra/
tiosū eē qz libēter dona multiplicant̄ si p̄ora bñ
grata vident̄. Ad locū em̄ vñ exēt̄ flumina gra/
tiaz reuertunt̄ ū. Deniq̄ Hugo de arca noeli.
j. dicit. Sic dē grat̄ sua dona p̄star; ita z ingra/
tis ea etiā q̄ p̄stitit sepe subtrahit ū. Quito dī
cīt exercitatio bēitudinis z opis assuefactio z in/
choatio. qz in celesti bēitudine ad nil aliud vaca/
bim̄ nisi ad dēū laudādū z de bñficijs er̄ grās
agēdū. Jo nunc debem̄ assuefcere q̄ nos in ppe/
tuū optet viuere. sicut trāsturi ad curiā reḡ ad/
discit domi z dītōes z modū curie. Un̄ Lassio
dor̄ sup Ps. xlvi. dicit. Ipa laus dei erit retr̄/
bitio nostra que nūc est exercitatio. Quid autē
felicī q̄z nūc exercere qd̄ te speras i futura beati/
tudine posse pagere. Nec ille. Un̄ discam̄ nunc
in terr̄ q̄ facturū sum̄ ppetuo in celis. Serrū
dī fructūos diuīc̄ z solatio. Bern. sup Lant. ser/
mone. xl. Lupio vos oēs fieri illī sache vñctōis
sc̄ dulcisflue p̄ticipes in q̄ dei bñficia cū leticia z
gratiarūactiōe sc̄t̄ recolit deuotio q̄ bona est ad
releuādos labores p̄sentis miserie ū. Sepri
mū dī in more letificatio p celesti p̄mio. Erem
plū leḡ ex dyalogō Greg. in speculo crēplorū.
exem. lxiij. q̄ qdā frater Merul̄ nomie deuot̄ z
bon̄ fuit adeo int̄ p̄salmodie laudis diuīne;
vt nūq̄ cessaret nisi cu corp̄ reficere cibo vel so/
pore deberet. Is in visiō nocturna vedit q̄ er al/
bis floribz corona de celo in caput illī desēde/
bat. q̄ mor infirmatus cu magna securitate ani/
mi acq̄ hilaritate defunct̄ ē. ad cui⁹ sepulch̄ fa/
ctū est q̄ fragrātie suauitas post annos. xiiij. ema/
nabat ac si illī florū oīm fuissent odoramenta

zgregata. Rogemus ḡp̄m vt ū.

De eadē dñica Sermo q̄rtus nō est necessa/
rius. p̄ter festa occurēta z octauas ū.

Dñica decimaquarta post Pēthecosten Ser/
mo p̄mū sc̄t̄ iuxta euangelijū de uitanda solli/
citudine circa t̄palia.

Emo potest du

n obus dñis seruire. Verba sūt xp̄i ieu/
Matib. vij. z in euāgelio hōd. qd̄ totū
z̄tinet altissimā doctrinā tā in p̄ncipio q̄ in me/
dio z fine. Nā in p̄ncipio euāgelij docet xp̄s dñs
q̄ nō possum̄ sūl̄ deo z mūndo ac diabolo deser/
uilez op̄ret deū soluz eligere si volum̄ saluare
aias n̄ as ū. Ite in medio oñdit p̄ crēplares rō/
nes efficaces q̄nō sim̄ nimis solliciti de t̄pali/
z̄ in deo z fidam̄. Deniq̄ in fine oñdit zclu/
ndo q̄ in acitibz n̄ris sp̄ p̄ oībus debem̄ q̄rere ea/
q̄sūt dei z n̄e salutis dī. Primū q̄rite regnū dī
z iusticiā eī ū. Ptz̄ in euāgelio. Tz̄

In illo tpe dixit ieūs discipulis suis. Nemo
p̄t̄ duobi dñis seruire. aut cīm vñū odio habet
z altez̄ diligēt̄. aut vñū sustinebit z altez̄ ū/
net. Nō potestis dō fuisse z māmō. dī dico rob/
ne solliciti sic aie vñē qd̄ māducet̄. neq; corp̄ ve/
stro qd̄ iduami. nōne aia pl̄ ē q̄s̄ esca z corp̄ pl̄
q̄ vestimentū. Respicite volatilia celi q̄ nō seruit
neq̄ metūt̄ neq̄ zgregat̄ in horrea; z p̄ rester ce/
lestis pascit illa. none vos maḡ plur̄ estis illis.
Quis aut̄ vestrū cogitā p̄t̄ adhucere ad statūrā
suā cubitū vñuz. z de vestimēto qd̄ solliciti estis.
Lōsiderate lilia agri qd̄ creſt̄ nō laborant ne/
q̄ nem̄. dico aut̄ vob̄ qm̄ nec salomon in oī glia
sua coop̄ ē sic vñū er̄ istis. Si aut̄ fenū agri qd̄
hodie ē z ras̄ i clibanū mitis̄ dī sic vestit̄. quā/
to maḡ vos modice fidei. Nolite ḡ solliciti ē di/
centes. Quid manducabim̄ aut qd̄ bibemus;
aut q̄ op̄iemur. Nec cīm om̄ia gētes inq̄rit̄. sc̄it
cīm pater vester qm̄ his oīb̄ indigetis. Querite
ḡp̄mū regnū dī z iusticiā eī. Et hec oia adhucet̄
vob̄ Matib. vij. Itaq̄ ex hō euāgelio tria m̄/
steria notem̄ p̄ sermōe fm̄ q̄ de istis xp̄s iſtru/
it in hoc euāgelio.

Primo de exhibēda do pura fuitute.
Sc̄do de evitāda terrena sollicitudine.

Tertio de exqrēda eterna salute.

P Circa p̄mū de pura fuitute do exhibēda.
q̄ dīc euāgelij. In illo tpe. s.āno. xxi. etat. z p̄i/
mo p̄dicatiōis xp̄i die. p̄festū sc̄t̄ margarethe
Tūc dicit ieūs discipulis suis. Nemo p̄t̄ duo
bus dñis seruire. Lyra. Hoc intelligēdū est quā/
do dñi sunt p̄trarij z discordes. nō aut̄ quando
sūt subalternatim positi. quoniā vñus famili⁹
militis seruit sepe militi dño suo. z cī bētā regi
ū. Intelligit̄ ḡde dñis ū. sc̄t̄ in p̄posito. Duo
isti dñi sūt deus z diabol⁹. aut cīm vñū odio ha/
bebit̄. s. diabolū odicēdo cīs̄ oīp̄a z suggestiōes

hoc cōpetā. et alceps diliget. i. deū ipiendo eius p̄ce
pia. aut vñū sustinebit. i. diabolū. Aug⁹. Suscit
nebit ait. nō diligit qz diabolū nemo diligit sed
sua cupiditate implicat⁹ patiā eū. velut si q̄s an
cille alienē amore durā patiā fuit ut etiā si nō
amat illū cui⁹ ancillā diligit. Seq̄. Et alter⁹ p̄tē
nō. s. deū. Glo. 2ēnīt. i. nō timeret offendere. Nam
ve Aug. dīc. Illa creatura odit deū affectu. nec
etiā diabol⁹ odit deū in q̄zē de⁹: cū sūme bo
nus. Sz in q̄zē puniēs ē odit. sicut latro iudicē
odit nō in q̄zē hō. h̄ in q̄zē vñderē. Sic z p̄tōr
hō 2ēnīt deū licet nō affectu. tñ effectu. qz non ti
met offendere h̄ ei⁹ p̄ceptū. Et qz seq̄ qz p̄tōr ma
ḡs diligit diabolū h̄ deū. qz maḡ illi obedit (qz
chōrōbile dictu). Et dīc. 2ēludie p̄ps dī. Nō pos
testis bō fuisse r̄ māmone. Māmona lingua sy
ra nomē ē diuītia. vt dīc Hiero. Et Ly. addic
p̄t̄ glo. dīc. qz p̄ māmonā etiā intelligi⁹ diabo
lus. qz nomē demōis qz cōpetat hoīes de cupidi
ratē diuītia. Hec Lyra. Sz circa h̄ nota h̄ p̄cē
cata capitalia qz lucifer qz fuit caput supbie agē
lici p̄tē hoīes cēptat d̄ supbia p̄ alijs. sīc tēprauit
adā r̄ vñc. Itē almodē demō qz cōptauit viros
sare ipē cēptat de luxuria Tob. ij. Sathā de im
pancia Job. i. Itē beelpbegor de gula. Ps. Inī
cians beelpbegor z comedērū sacrificia mor
tuor. Lyra. I. analiū carnes occiso. i. sacrificio
idoli. Nesciūs Vincē. p̄ pte. Iez beelzebub
cēptat de inuidia. sīc cēptauit z phariseos vt sibi
ascriderēt facta xp̄i ex iuidia Luc. ij. Et dicerēt
In beelzebub p̄ncipe demonio. z ejicit demonia
Iēc de accidia cēptat v̄hemeth. de qz Job. xl. 8r.
qz sub umbra dormit. i. dormire facit i oīo z ac
cidia. Sz de auaricia cēptat māmō. vt p̄t̄ i euā
glio isto. O Jurta hec p̄dicta q̄stioēs occur
rūt prætāde. Una q̄stio de māmone spēali ap
pliatio. Et qz em̄ p̄tōr hō seruit diabolo in quo
liber p̄t̄ mortali. iuxta illō dictū Aug⁹. P̄tōr
fu⁹ ē tot demonū qz vñcio. Quare ḡ dñs iesus
in 2ēludēdo specialiē loq̄f de auaricia. Miz est
em̄ qz nō dixit generalit̄. Nō potestis deo seruire
z diabolo vt generale faceret hui⁹ syllogismi con
clusionē. nec dixit de alijs vñciois: h̄ solū de auari
cia restringēdo di. Nō potestis deo seruire z mā
mone. Rñdef qz tripli rōne.

Prima rō eradicatiōis.

Sēda ratio detentiōis.

Tertia rō idolatratiōis.

Pis rō eradicatiōis qz vt scribif. i. Timoth⁹. vi
ca. Radit oīm malo. ē cupiditas. quā qdā ap
petētēs errauerūt a fide: vt ḡ radicēt⁹ cuellat oīa
alia vñcia debuit xp̄us tāqz bon⁹ hortulan⁹ secu
rim ad radicē cuellēdā ponere. Eradicata em̄ ra
dice totālē arbor mala excidit. remanētē aut̄ ras
dice itē excrecēt; sic ē de auaricia ex qz ex crescētē
oīa vñcia: vt p̄t̄ p̄seq̄ndo de septē vñciois mortali
bus z decalogi trāgressiōib⁹. Sēda rō deten
tiōis. qz auaricia p̄ alijs vñciois forti⁹ et diuīa⁹ ac

piculoso hoīem detinet in sui fuitute. qz vñc Hiero. dīc. Lū cetera vñcia in hoīe senescāt z sic defici
ant: sola auaricia iuuenelcīt. s. etiāz in senibus.

Tertia rō idolatratiōis. t p̄ sequēs sūme in
iuriatiōis. Un̄ Eph. v. Hoc aut̄ scitore intelligē
tes qz oīs fornicator aut̄ imūdus aut̄ auar⁹ qz
ē idolop̄ fuit⁹ nō haber hereditatē in regno xp̄i
z dei. Hoc sermōe. qz Bern. R Alia q̄stio ē
de diuītia. p̄hibitōe quō xp̄s dñs in h̄ euāgelio
phibet xp̄ianis diuītias. Rñdef h̄ Hiero. z do
cto. qz nō phibet xp̄s diuītias h̄ vel possidere:
h̄ p̄hibet diuītias fuisse. Un̄ nō dīc. Qui h̄ di
uītias nō p̄t̄ deo fuisse: h̄ qz seruit diuītias. Naz
multi sc̄i habētes diuītias p̄fecte fuitur deo ut
abraaz dauid z sc̄i reges xp̄iani. qm̄ p̄t̄ Amb.
sup Luc. dīc. Diuītiae sīc ipēdimēta sūt reprobis
ita p̄bis sē adiuuamēta vñtū. Un̄ h̄ diuītias
nō ē malū si possides eas vt dñs. h̄ si te fac̄ fuit
diuītia. cū te de⁹ fecerit dñm: sic fac̄ xtra natu
rā z sc̄pturā. z iō h̄ p̄t̄m ē. Sz ex h̄ tertia q̄stio
orū de fuitur h̄mōi agnitiōe. qz līt. s. agnoscīl qz
forfū⁹ z nō dñs diuītia. Rñdef qz h̄ dñjudica
ri p̄t̄ z agnsci signis p̄sertim tribo. Prio ex siḡ cu
stoditōis. Naz fu⁹ h̄ custodire illele dñm z sub
p̄tē dñi ē. sic qz ita custodir itacte diuītias vt no
lit rāgere vel distribuēdo. p̄ salutē p̄t̄ria ledere in
aliquālis ē fu⁹ diuītia. z sub p̄tē illaz. p̄sticu
tus. qz vt Bern. dīc. Si iterroget auar⁹. nonne
bonū ē dare diuītias p̄t̄uras z recipē regnū et
nū. Rñdebit qz sic. Et si qrat. qre ḡb nō fac̄: dīc
qz nō possū vt dānū diuītia. z patiar. Tal⁹ fu⁹
ē nō dñs diuītia. qz nō h̄ p̄t̄ē in eis. Sc̄do
ex siḡ obeditōis. Seru⁹ em̄ h̄ obedere dñō n̄ ecō
uerso. sic auar⁹ maḡ obedit diuītias. etiā p̄ fra
des z vñuras lucrādo qz obediāt deo. Et dīc illō
Ecēs. x. Pecunie obediūt oīa. Un̄ glo. sup h̄ los
co euāgelij dīc. Seruire pecunie est deūz negare

Tertio ex siḡ reputatiōis. qz seru⁹ dñm suuz se
ipo cariorē reputat z exponit se laborib⁹ z picul
z dñō. Sic qz reputat seipo diuītias chariores ex
ponēdo laborib⁹ z piculis p̄t̄i corp⁹ z aīaz. p̄ cu
mulādis diuītias fu⁹ ē illaz. Et tales qz sic serui
unt māmōe nō p̄t̄ sil̄do fuisse. qz in p̄t̄ sūt. O
ḡ auarē recoḡse te.

S Circa sc̄dū d̄ euītāda ērena sollicitudie
aduertēdū. qz xp̄s dñs in h̄ euāgelio oñdit p̄libo
rōnib⁹ vt nō debeamus habere nīmā sollicitu
dinē circa temporalia de vñctu z amictu. Pri
mā rationē ponit a maiori fm qz Hierony. dīc
cit. Qui inquit maiora p̄stītēt vñtqz minora p̄sta
bit. Sed deus dedit animā z corpus que maio
ra sunt escis z vestimentis. Nā esca nō posset vi
uificare nisi esset anima in corpore. et vestimenta
ta nil valent sine naturali calore. ergo dabit ista
minora. Sed heu luxuriosi plus curant de or
natū z mundiciā vestium z de elcis qz de anīa z
corpe mūndādis a sordib⁹ luxurie. Secūdā rō
nē ponit xp̄s a mīori dī. Respicite volatilia celū

Dominica.XIII.post Pentecosten

z. Chrys. quia volatilia et oia aialia facta sunt propter hominem. quod percellit oia illa. Si gilla de patre sine eorum iollitudine sequitur Christum. Et nota quod non dicitur quod non vadit ad agros per cibos quod credo. ad de signandum quod non nos debemus vici et amicuum querentes moderata sollicitudine. Nam non prohibet Christus sollicitudinem moderatam superfluitatis. Sed dicitur. Lur magis ponit Christus exemplum de volatilibus quod de piscibus et alijs aialibus. Rendet sanctus Vincentius. quod id est ex propria doceat nos illo per exemplo ad dei laudem premitredam laboribus nostris. Nam aues circa aurora cum surgunt primo canticum et laudant dominum. q.d. officium. Probi lomena a media nocte incipit matutinum suum. et sic de alijs. et postea volantes inueniunt granum das tunum a deo regem. Tu ergo domini mane lauda et postea volta ad labore et sic dabit tibi deus necessaria. Tertiaria ratione ponit quod si a iure accessori vel a sequentia scilicet cum dicitur. Quis autem vestrum cogitatis potest regem. Et de his nota quod iuris regulam dicitur. quod cuiusque credidit principale. credidit et accessori. ut per ipsum extra de officio et praetere iudicis delegati. ca. Preterea in libro et xvij q.d. Si monachus. Exemplum. Si episcopus dat alicui beneficium canonice vel beneficio: dat et purum beneficium illius. et quod dat agrum: et fructum eius. et quod dat oculum: dat et videtur. Tu ergo dat incrementum corporis quod nos dare non possumus. ergo dabit et necessaria. s. segmenta.

Sed dicitur. Ex quo deus pascit volatilia et aialia si ne illo labore et sollicitudine et membra etiam nostra facit incrementum non percipiendum nobis. quod non vult homines ita pascere absque oī labore et sollicitudine. Rendit enim docet. quod primo ut homo recognoscatur se super dominum indigere: ut pote sine quod nec vici nec incrementum sibi hunc potest. et sic habuerit et non supbiatur de se: sed gratias deo super agere studeat. O quanta mala presumere mus operare nil de deo curantes si in nullo victu et beneficio indigeremus quod si onagri libere discurremus ubicumque nobis placet. Sed nunc cum penurias patimur ad deum clamamus recurrendo per necessitatem. tamenque ad patrem dicitur. Propter nos quod es reges. Nam enim quod dianum da regem. Unus in huius figura fuit quod Augustinus dicit. De postquam creauit hominem statim puidit ei de aliis meto in paradiso. et an in hoc habuimus obediens perceptum dabo teptauit eum. quemque quod supbiuit et perceptum frangit. habuimusque per hunc ritus misericordias. Secundum id est. quod homini deus dedit artem et scienciam laborum: ac ratione: et vici scientiam acquerere. quod non dedit alijs aialibus. Quod si est aliquis homo qui nesciret nec possit vici et amicuum acquerere per rationem et laborem utique deus pasceret illum alii unde sic volentes. et hoc videtur in fatuis hominibus quod deus sine cura eorum pascit per principes vel alios.

Quarta ratione ponit exemplare de floribus agri quod deus pulchre vestit per nec salomonem rex in oī gloria sua fuit tam pulchre vestitus. Ror. quod salomon habuit vestes alienas. lilia autem vel flores habebat per prias. Ille ab arte: sed hec a natura quod percellit artem per valorem delectare aias. Sic videtur quod pascit facies imaginis quantoque pulchre non est asperci tam delectabilis et tam mouens animam sic est facies hominis naturalis. Ite

auxver in hoc cogescit ab artificiali vel sophistico quod plausibiliter aspiciunt. Unde excludit Christus quod si se non vel flores de pulchre vestit. quod et homines regem.

Ultima ratione ponit ex adoptacione dei: cum dicitur. Hec omnes gentes inquirunt: sed et pagani qui non habent fidem et spes de deo. nec creditur quod de eo virtus regna gubernet.

Scit enim per virum regem. quod uos estis filii dei. id est de ipso perfidite. quod si per praevidet filii: sic de te vobis regem. Nam si quis a pueris quod comedes sero: rendet per te et male scitur quod dabatur.

Uta iurata hec certa. quodlibet in causa cura et sollicitudo de temporalibus sit culpa mortalis et dannabilis et per se est furiosa et curiosa et evitanda a christi animis. Ad quod fuit in libro. huiusmodi. quod aliisque doctores colligunt. Rendit per pulchritudinem causus hominis. Proclusus casus. Si quis tempalia non appetit gloria: sed et tamquam finis pro se querere studet. si hec multum fatue dicunt.

Quid mihi de deo vel celesti gloria: habeat immobilia ista trenta. tales sunt sine tua charitate et sic damnantur nisi peniteant. Secundus casus. Si quis tanta et rara numeris circa tempalia beatum est: propter ea salutis necessaria negligat: pura quod per beneficium dimittit missam audire in festo vel pateri et coicare circa paschaliterum perceptum dei facit furando piurando et sic de alijs.

Tertius casus. Si quis oīno superflua sibi et suis ex avaricie affectu congregare percurat. Mat. vi. Non licet thesaurizare vobis thesauros in terra regem. Deblati sermones subsequuntur. ij. V. Quartus casus. Si quis laborando et faciendo ea quod debet adhuc deo diffidat et sibi necessaria deficeret timeat et perdidit causam cura et sollicitudo est dannabilis. quod ut Libri dicitur. Sollicitudo filia est cupiditatis et despatiosus.

Ecclesia inducit ad multa virtus. ad fortilegos plus ledum et permissum perceptum. Ita ad piurandum. ad labores diuini violandum et mercimoniam. Ita ad furandum aduersuras etercerentes et sic de alijs. O homo caue. dicitur cum Bernini. O filii ad genitum auertere quod vobis est auro et argento. quod curet cum eis quod nec te diuinitus nec vobis sit quod est auxiliis nisi era rubra. quod argenteum nisi era alba. quod non faciunt vos meliores in aia. Sed quod fecit ista per ciencia nisi cupiditas humana. Denique quod vobis non sint per te sed quod auctoritate vobis est in morte non potest. et

O itaque quanta stultitia per eis perdere cetera.

X. Circa tertium est quod regem salute super oī Christus excludit dicitur. Primum quod recte regnum dei et iusticia eius. spuria bona principalius quod recte et bec oī regem. Non tandem. quod Christus dominus his tribus quatuor scientissima datus cum circa hoc totum mundum facit et pergit. Primum est quod primo et non ultimo debeat regere regnum dei: et in hominibus mundi ultimo regere regere. sed et senectute vel ibi regere morti. Littera vero Hieronimi. i. testa. dicitur. Qui dum sanus est et fortis in iuventute non verecundus deus offerebitur. non mereris in morte indulgentiam a deo proprio. Ita Augustinus. Hac animadversio percutit periculum ut moriens oblitus vobis sui quod dum vivueret oblitus est dei. Tercium illud.

Secundum documentum quod super omnia tempalia debemus querere regnum dei: et in hominibus plus curat et mundanis divitiis et honoribus ac dominis quod de regno dei regno. Littera quoque Hieronimi. omel.

Sermo quod de divinitate non

meritabilis ac dannabilis.

Hypothesis deo

sermonem. Mat. vi. i. etiam bodi-

mentum et operum. divinitas diabolus

et perditionis dilector. Non ut S. Petrus

et apostolus dicitur. Non ut S. Petrus

ter, dicit. Ille ad dei quiuius non accedit quod per terrena quam celestia diligat et vobem est in carnalibus quam spiritualibus occupat. Tercium quod regnum dei non habebimur nisi credo iusticiam eum et tunc bona quibus vellet esse beatum in regno dei sibi opera iusticie ei non curat faciendo et vult habitare in celo. Quarta quod Athanasius. Qui mala egerunt ibi et regnū quod scribitur regnum dei et ei iusticia adiutio oia necessaria bona. ut quod habet deum in qua sunt oia bona. cum quod deo non deficit talibus donis necessaria sic Christus promisit. Sed di tanquam videtur scriptura multos eius bonos pati penuria. Rude fuit Augustinus et datus bonorum te poralium deo facit sic bonum medicum quod si firmo multa subrabit quod ille appeteret quod scit ei noxia fore sibi credit et illa tunc quae sunt pectoralia. sic deo quoniam penuria bonis primitur quod illi perficit ad salutem et talibus dat id quod melius est. gratiam patientie et merita. Et plus refert Lescari quod qd faber de laboribus manus magnas decessinas faciebat. quod qd secundus heremita audiret et gaudet ei bontati cogitauit quod si ditor fuerit plaus bona ficeret. vnde oravit deum ut daret illi plures diuitias. Lui apparuit angelus dicit. Si ei diuitie affluunt minus faciet. et secundus ille fuit decessor. promisit se pro illo fabro in aiem suam. Tunc faber ille manu surgens auxilium argenteum magis copia repperit et tota die deus cogitauit quod ficeret. ac ab illo die cessauit ab excessione: abiitque Rhomam. et munere datus familiaribus imperatoris obtinuit fieri senescalum in curia imperatoris. Tandem ille secundus heremita rapitur visione ad iudicium: ubi Christus index erat. Unducatur ille per quem amissi ait fabri: et per inuisus suspendari patibulo. Is trius vidit brachium mariam circumcauit. et illa itercessit pro eo et libauit eum. Angelus ergo eidem ait. Elige quod vis: aut faber ille manus tuas et donec aut de paupe et saluet. et ille respondet ad pauperratem et cuadat dānatorem. et sic factum est. Unde post. Melius est modicum iusto super diuitias potior multas. Rogemus ergo Christum ut tecum.

Dominica eadem Sermo. qd. de diuitiis non emendatis ut pote piculosis ac dānabilibus.

On potestis deo

et fuit et mamone. Mat. vi. et euā. hodi. Saluator nō charissimi docet nos ut solido fuiam⁹ et nō mamone. et diuitiaz diabolo quod diuitiaz fuit ipedire dei dilectorum. Nam ut Gregorius dicit. Tanto a supno amore dissiungit quanto quod is feri⁹ delerat. Sic enim videtur cadelo ardēs si vultus tristis dorsum nimis inclinat. perin⁹ suffocat per piguedines et buviditatem et dicit. Fōtin⁹ i⁹ descriptio vniuersitatis. sic aia ardēs in dei charitate si inclinat nimis vultus est tenua diligenda suffocata ab ardore charitatis. Merito ergo deus admonet nos Christus in his euāge. dicit. Non potest deo ser. et mamone. et avaricie. Unde iuxtra euangelium de diuitiis et mysteria nostre propter fuitmodi. Tercium mysterio siue euāgeli⁹ per se pdicando

et avaricie detestabilitate forma ista ratione istra potest.

Primum de scrupulis harcas (litis)

Secundum dicit affectionis malignitas

Tercium de dānatois piculosis

B Circa primū de harcas fuitus dei et avaricie q̄stio occurrit. vñ ē ista. l. harcas in fuitū dei et fuitū māmone ut se sit in spaciā eodē. Dixit enim videlicet deo non dignas habere diuitias fuitū hoīs fuitū. sic cū deo dedit diuitias. et cū magnis regibus mūndi hui⁹ plures placeat habere magnos diuities sibi fuitures. Ad hec rūdet fuitus scripturas et doctos res recolligendo ples ppterim debocrationes

Prima ratio ex parte amoris

Secunda accipit ex parte hui⁹ scrupulitatis

Tertia ex parte iniquitatis

Quarta ex parte illaqueationis

Prius rō ex parte amoris accipit: quod deo non acceptat fuitia quoniam nisi concedat illa ex amore vero et sint in charitate: sed quoniam bona intentum amat diuitias etrenas ut fuitat eis seipsum exponendo pro eis ad peccatum. Hestis in charitate et taliter non habet amorem deum. quod amare facit deum est fuitare oia ei pcepta. Job. xiiij. Qui habet mādata mea et fuit ea ille est qui diligit me et ceterum. Aug. li. lxvij. qst. dicit. Venerabilis charitas est cupiditas. qst. crescit charitas ratum minuit cupiditas. et qst. crescit cupiditas ratum deinceps charitas. hec illle. B Secunda rō ex parte fuitus quod fuit re diuitiis est idolatrare ut dicit apostolus Eph. v. Unde Chrysostomus. sup Job. ome. lxxv. dicit. Quarum ratio peior idolatra est per petitis quanto ipse non boues et oves deo suo imolat sed ait p̄ priam et corpore ei sacrificat ad perpetuā dānatorem. vñ taliter non potest fuitre deo: quod non deum colit et idem per amoris ignis sacrificando aiem et corpore sed diuitias colit ut dictum est. cultus autem dei et cultus idolatris est stare non potest. iij. Lbo. vij. Quemque ratio Christi ad belial. q. d. nullam. Tercia rō ex parte iniquitatis. Lūcū enim de fuitia māda et sc̄ta velit. Lūcū ut fuitam illi in sc̄titate et iustitia coram ipso oībo diebus nostris. Item Christus. Ambulans in via inmaculata habebi misstrabat. vñ non vult fuitia iniquitata. sed quoniam diuitie turpissime maculat et iniquitatis hoīes sibi fuitentes. Primo in aiā per elatōes et frenos et inuisus cogitatōes: quod ut dicit Augustinus. Vermis diuitiarum superbia est. Ide. Unusquisque taliter quam amat. si frā diligis fratrem tuum. si ergo diuitias diligis aiā tua est sternere et remaculare. Itē maculat diuitie ora per meditacionem falsa iuramenta. Itē aures quod plures audire de frēnis mercibus quod de vībo dei. Itē maculat manus perdes et totum corpore quod plures faciunt laborare in congregatis pecunias quod in pīnia et sic totum hoīes maculat. L In huius signū manifestū Augustinus. in multis quod ad oculū videtur quod in auro et mūndo et argento et claro et albo quod faciunt lineas nigras et maculat manus et putatū. et ut dicit Augustinus. rō sufficies non potest assurgi nisi quod dat signū per hoc quod sic macte aiā. vñ et quoniam excursum sententia signū quod sunt proprieus ad fetidū infernum: ubi est ut dicit psalmus. ignis sulphur et spūs pccatorum per calicem eorum. Quartus

Dominica. xiii. post Pentecosten

ta rō ex pte illaqueatiōis. qz nō vult deus vt qz
sibi seruat in cōpedibillaqueatus diaboli. qm̄
seruire deo regnare est vt dicit Grego. Sed diui
tes tales sunt cōpediti in laqueis diaboli. iuxta
illud. i. Timoth. vi. Qui volūt diuites fieri inci
dūt in laqueū diaboli z in desideria multa que
mergūt hominē in interīs. Ideo tanqz serui di
aboli laqueis cōpediti nō possūt dō seruire. No
ta qz quādo aliqz hō iudicat ad patibulū mor
tis tortor illi ligat man⁹ z deinde ligat colluz. et
dū puenerit ad scalā patibuli tortor pcedit eum
cū fune z de gradu in gradū ascēdere cōpellit. tā
dēfune ligato ad patibulū descēdit tortor z sca
lā subtrahit. z sic ille hō suspēsus remanet in pa
tibulo. cuius corp⁹ postea aues lacerat. Sic fa
cit diabolus auaz illaqueādo p̄us man⁹ illius
ligat ne faciat restitutiōne z elemosynē largitio
ne. postea collū ligat p̄ vincula cupiditatis sup
fluer sic ascendere eū p̄ curat de diuitijs ad plus
res diuitias. de dignitate ad dignitatē altiorē
quā anhelat. z ligas cū fune obstinatōis subtra
cta scala vite per morē. postea demones s̄iam.
z carnes mordet vermes. Ecce charissimi quan
ta miseria auaroz t̄.

D Lirca secūdū de affectu maligno erga di
uitias questio occurrit vtilis. s. vtrū affectare di
uitias vel amare eas sit malū graue z excludēs
hominē a celesti beatitudine. Rō questiois ē. qz
plures sunt autoritates pro z contra: vt patebit.
Ad questionē ḡ rñdeſ qd̄ diuitie possunt appeti z
amari ac haberi cū peccato z absq; peccato. Ni
mīz quādo diuitie ordinata affectioē amans et
ipis hō bene vtr̄ bone sunt z vales. qz vt scribit
Proverb. viij. Redēptio anime viri diuitie p̄prie.
Et ideo Ambro. super Luc. dicit. Sicut diuitie
sunt impedimenta reprobis: ita p̄bis sunt adiumenta
vtr̄is. Nā Luc. xii. Zacheus diues saluac⁹
est. Et Matth. viij. Lēturiōis habētis sub se mi
lites fides a xp̄o cōmēdata. Ad hec etiā phica sūt
dicta. iij. ethicoz. Diuitie sunt vtr̄iū bonoꝝ. Et
j. ac. q. politicoz. Res possella organū est ad vi
tā. cōfert em̄ multitudo substantia. Iē Seneca
ad Lucillū. Diuitiarū tibi possessionē nō inter
dico sed volo vt illas bene possideas t̄. S; per
ztrariū quādo diuitie inordinata affectioē amā
tur z homo eis male vtr̄ hoc viciōs ē. Propte
rea Ps. dīc. Diuitie si affluant nolite cor appo
nere. Und Nierony. ad Saluinianū dicit. Nec
diuiti ob sunt opes si eis bene vtaſ. nec paupere
egestas cōmendabiliorē facit si inter sordes z in
opīa peccata nō caueat: vtrūq; nobis testimoni
um z abraā patriarcha. z quotidiana exempla
com̄stant. quoꝝ alter in sumis diuitijs amic⁹
dei fuit. alij quotidiē in scelerib; dēphensi penas
legibus soluūt. Hec ille. Unde om̄es scripture
et veteris testamēti qz noui dānant diuitijs ab
usū z amorē nīmī. nō autē illaz vsum bonū et
amorē ordiatiū. Nā ad būc sensū etiā p̄bi gētiles

p̄dicat p̄icloſū cē diuitiā abusūt amorē nīmī
Un̄ Tulli⁹ i p̄mo de officijs dīc. Pecunie fugiē
da est cupiditas. nibil cīm̄ tā angusti animi can
qz qui qz amare diuitias. nil honestus z magni
ficent. qz p̄tenere. Iē Socrates cū ad p̄bilo
pbandū athenas p̄geret magnū pōdus aurin
mare p̄cicit. Et plurimi alij p̄bi legunt diuitias
p̄cepisse: vt p̄ Hiero. ptz. xij. q. ii. c. Blia epi. Ad
hec si dicas. Un̄ hoc p̄bi pagani iudicauerūt ve
diuitie merito sint hoībus cōrēnēde. Rñdeſ qz
p̄ verā rōnē qz recte p̄siderādo qd̄ sit aut̄ argen
tū z om̄ia terrena pfecto inuenimus qz nō sunt
nisi terra. Terra autē inter oēs creaturas est in
fima z viliissima. Un̄ z dē ſtra om̄ia dedit celo
cū z calcandas p̄buit pedib; hoīm. idcirco ordo
querlus est si hō ea p̄ diligat p̄ponat ſibīp̄. Et
hoc est oīno p̄tra naturā z rōnē dictamē. ḡ t̄.

E S; circa p̄dicia questio occurrit qlibz sī
gnis cognoscif qz qz vtiſoſ z dānabili amore z
appetitu amat diuitias. Rñdeſ ſim Burcol. et
doc. qz p̄cipua sūt q̄ttuor. Primū ſignū cū
qz ppter a morē diuitiā p̄parēt est facere vel facit
aliqd̄ p̄tra p̄ceptū ſue di ſue ecclie: pura giurat
vſuras exigit: rapit: ſurtū facit. ſesta missaz au
diēdo nō seruat lucri amore, z ſic d̄ alijs. Scdm̄
ſignū cū p̄ ſupfluis acq̄rēdis diuitijs ſine indi
geria ſui z ſuoꝝ pl̄ debito ſe occupat z affligit. d̄
qz Ecce. iij. Un̄ est z ſcdm̄ nō babz nō fratreñō
filii z tñ laborare nō cefat nec ſatiāt ocl̄i d̄
diuitijs. z hec ē vanitas pessima. Tertiū ſignū. cū
qz tātū diligat diuitias qz etiā res illas quibus
nō eget magis ſinit perire qz paupib; dīp̄lare.
puta vſtē calciamētū ciboz reliquias z hmōt
cū posset erogare paupi ad neceſſitatem: z tñ tam
diu tenet qz corrūpunt. Quartū ſignū. cū qz ſāt
tū amat diuitias qz etiā i extrema neceſſitate alicu
ius pri nō vult. puidere eis de ſuis ſupfluis. iij.
qz talis ēt̄ homicida. iuxta illō Amb. di. lxxvij
Pasc. di. Pascē fame moriēt ſi nō pauſt ſi
disti. O ūt̄ diues auare dīca tibi cu; Berū. ſup
Lān. loqntē ſic. O auare p̄ſormarivis bursae
tāq; ſeru⁹ dñe ſue ſgaudē illi gaudēt de lucro
z ūdoles dolēti. qz c̄ſcētē pecunia in bursa. c̄ſ
ſcis aio in ſupbia. z deſcreſtē bursa deſcreſt ipa
tētia z tristitia. O ūt̄ ſelix z miſerrim⁹ ſe cu; p̄
bursa tua diabolo vēdī ſua animā.

S Lirca tertīū d̄ p̄icul' etiā dānatois qz ſequit
diuitias ſep⁹ norādū ē ſim ſcripturas z doc. nouē
mōis p̄cipuis p̄t qz ex diuitijs z exp̄ occasiōe p̄
cula dānatois incurrit. p̄t qz ſollīcīte ē cōdītū
Et iſti nouē mōi accipūt ſim līras hu⁹ dīcōis
cupiditas. Prio ūt̄ ḡgregādōv̄ ūt̄ p̄dē. Et ei p̄
culū dānabil p̄ci ūt̄ ḡgregare vel cōqrēre diuitias
p̄ opus peccati alicu⁹: vt per ſormationē r̄d p̄
furū vel rapinā vel p̄iurū z hmōt. Iē p̄cūlūt
est dānabile acquirere per artētālē que p̄būt
est vt p̄ nigromantiā. z cornēmenta. p̄learuz
ſudū z hmōt. Iē acquirere etiā p̄ officiū initūtū

Germ

XLII

veq; obelonia oīo illīcita z p exactiōes iniūtas, p sermonā p beneficio rē. Nec oīa in cōpen. fīm Bureol. Sēdo vtendo. Si em̄ q̄s habeat dīz vītias iuste cōquisitas adhuc in eis pōt esse p̄c rīculū dānātōis in vtendo. s. ad illīcita eis: putra ad exērcēdās vīturas: vel ad faciēdā p̄tā morta līa: ad lūtūtā: ad opp̄fītōes alioꝝ. Tertio p̄ digēdo. Nā dānabile est diuitias expēndere p̄di galiter in his in q̄bus expēdi nō debēt: vt in sup̄ flūis edificis z magnis cōuiuīs sup̄flua p̄ epulū z multis indumētīs oīo sup̄fluis: ebrieta bībū: ve patet p̄ doctores. Quarto iniūtīcādo: h̄ est iuste possidēdo z tenēdo. Nā ve Bug. viij. q. v. Si qđ. dicit. Si qđ inueniētī z nō redidisti rapuisti. z p̄sequens iniūste retines talis ad dānātōe. Itē. xiij. q. vi. Si res. Aug. dicit. Peccātū nō remittit nisi restituat ablatū. Idē. q. viij. Quid dīca. dicit. Usurē sp male pos̄sident. O q̄s periculōsū est hoc vītū iniūste retētōis q̄ multi vīsq; ad morē p̄manētē dānari se p̄mitit: licet falsa spe bona multa faciat. S Ed hoc Mēffre exēpluz narrat. q̄ quidā diues cū sp̄ sanctoz limina vīstās orās p̄fītēs z p̄re grātītōes fāceret multas expētīs vīture z iniūtīs mōis acq̄stās. tāndē infirmabāt̄z populus ei acclamāt̄z ve sanctū planxit: tribū diebō tacuit sine loquela. tāndē quartō die oībā circūstantibō clamauit di. Nullō ore. p̄ me q̄r̄ iā iudicat̄ sum z dānāt̄. z cū diriſſent ei de bonis ogibō multis q̄fērēt̄. r̄ndit. Om̄ia illa feci in p̄cō mortalī q̄r̄ nō restituī q̄ debui alijs restituere ex vītū: z alijs rēt̄ sic infelicer expīrāvit. Quīto diligēdo pīculū dānātōis est in diuitijs. s. qñ q̄s inordītō amore eas diligit: vt p̄t̄ ar. ii. Sexto indūtādo vel impētīfīcādo siue incōpatīēdo: h̄ est nō miserēdo nec pie imparīēdo ex diuitijs sup̄fluis indigētibō hoībō. Un̄ de hoc Amb. sup̄ Lu. xlviij dis. Sicut bi. di. nō minoris est crīmīnis habēti tollere q̄z cū possis z abundās sis indigētibō des negare. curientū panis ē quētū derīnes. nudo rū indumētū qđ tu reclūdis. miserōrū redēptīo pecunia quā tu in terrā fōdis rē. V Erem plū habem̄ Lu. xvij. in diuite epulone q̄ nō de dīt̄ lazaro rē. Septimo thesaurizādo. Naz q̄r̄ ti p̄t̄. vītū thesaurisare sit p̄cō dānabile. Et ad id r̄ndet̄ fīm Aler. de ales sup̄. iij. Thesaurisate et affectu auaricie z cupiditāt̄ absq; oīa intētō ne necessitat̄ p̄fīc̄l̄ suoz oībō phibitū ē Mat. vij. Nolite thesaurisare thesauros i terra rē. S̄z ex causis licitās z honestis bñ p̄ thesaurisare q̄s s̄c̄partēs ob necessitatē filioꝝ z filiarū: seruato nīmō z statu psone. z reges ac p̄ncipes p̄ vīlīta te r̄publīcēl̄ regni. v̄l̄ qñ q̄s thesaurisat̄ ad bo na opa faciēda: vt est cult̄ dei vel p̄strūctiō ecclēsiaꝝ vel relēvatiō paupeꝝ z hmōl̄: vt etiāz Lyra hic di. sup̄ Marth. vij. et Aler. vbi s. vīc; in sc̄ptō tertij. q. ix. arti. i. addit. q̄ p̄sonis ecclāsticē p̄fīc̄l̄ vītū līc̄ thesaurisare. q̄r̄ nō līc̄t̄ eis pecunia ac

cumulare vel fuare intētōe fuādi. Un̄ Amb. xij. q. ii. ca. Vix. inq̄d̄b̄z ecclā nō vt fūerīz vīt̄ eroḡz sc̄z paugibō. nīl̄ forte fuaret̄. p̄f̄ necessitatē mōderata q̄ntitatē. vel. p̄f̄ pīas causas ecclie statui clericoꝝ inueniētē līc̄tas. Et sic p̄t̄ de sc̄ptō rē. Octauo appetēdo. Nā diuitias appetēdo est dānabile. Primo si q̄s appetit aliena dlibera/ te p̄seq̄ illicitē ita q̄ p̄cederet̄ in op̄si cēt̄ facultas q̄r̄ est ē illīcē p̄ceptū Exo. xx. Nō cōcupīces rēpri mi nīl̄ p̄modicitātē cēt̄ veniale. q̄r̄ qđ modicū est. p̄ nullo reputat̄. iij. phibitū. Itē si q̄s appetet̄ re delibera/te illicitā q̄ sine p̄cō mortalī teneri n̄ possūt̄. putra bñfīciū ecclāsticū cū sit indign⁹ z īt̄ eptus ad tale bñfīciū dānabile p̄cō est rē. Itez iſatīabilitē appetere sup̄flua dānabile ē. p̄t̄ ecclīma Bn̄ge. J Un̄ tales assilānt̄ ei quē mor̄det̄ serpēs q̄ sīcula dī. de q̄dīcū naturales. q̄ sīt̄ula gen̄ serpētis si quē mordeat̄ vīsq; ad mortē sit̄re facit. q̄r̄ venēnū eī cordi infūstū cātū ardorē sit̄is generat̄ q̄vīsq; ad morē patientē cruciat̄. sic est in p̄posito. Nono sollicitando. q̄r̄ qñ q̄s nī mia sollicitudine suffocat̄e totalē mētē a debita cura aīe z diuinoꝝ z sideratiōe in necessarijs ad salutē sic curat̄ dīt̄ vel diuitias possidere dānabile ē: vt patuit ser. i. U. D ergo vorat̄rī aīa/ru auaricia diuitiaꝝ. o ardēs ignis cupiditatēs o pestifēr̄ venēnū q̄ntā multitūdinē hoīm perīmis z ad infernū demergis rē. Eremplū pos̄nam̄ p̄ finalē q̄d̄ refert̄ Pet̄ Lloniacē. z h̄ in speculo exem. di. ix. exempl. lxv. Monach⁹ q̄daž in extremis vite vidit̄ q̄ anīa sua ab angelo du/cta ad portā inferni cōspic̄t̄ penaꝝ diuertītes innūerables z cepit tremerez; angel⁹ z fortuit̄ illū. z vidit̄ q̄sdā demones discurretes z cachīna tes de q̄dā aīa diuitis q̄ nūc rapta in infernū fu/it̄ ducta z p̄ncipī demonūz p̄sentata. q̄ mādauit̄ illis di. Facite aīam hāc sedere in cathedrā z cir/ cūdate ei vestē pōposam. q̄r̄ talia sp̄ amauit̄. z fe cerūt̄ sedere in sedē encā inextinguibilitē ardentez z circūdederūt̄ ei palliū z similitē ardente. Tūc p̄nceps demonū ait. Propinat̄ ei poculū nīm̄. Et ecce era pecuniaꝝ liq̄facta z cādētia cōmixta oīi generē fetoris sulphurei oīi eius infuderūt̄ z morī flāmas diffusus effūdebaꝝ p̄ viscera z mēbra. Tāndē duo cornua ignibō plena auribō eī apposuit̄ z corniculari ceperūt̄. z mor̄ scintillas horrēdas p̄ oīlos nares z p̄ oīa foramina eius emittebāt̄. Deinde pīcerūt̄ cū i cāuernā oīm ser. pentū generibō plēnā q̄. p̄ amplēribō mulieruz p̄ oīa mēbra mor̄dendo lacerabāt̄. O q̄ntū illeylū labat. ve z ve acclamabat̄ sc̄ip̄z z oīa creata mā ledicebat̄ rē. His vīsīs illius monachi anīa ad corpus rediit̄. z q̄ viderat̄ enarravit̄. z sic postea a corpe migravit̄. O ḡ charissimi om̄es vos ego hōt̄r̄ p̄dicta pīcula diuitiaꝝ caueatis z p̄fīca mini si in aliquibō peccādo cecidistis vt p̄fēsiōes penitētē euadat̄ dānationē. Pro q̄ualionero gem̄ dñm̄ ielūm̄ vt det nob̄ rē.

Dominica.xiii.post Pentecosten

Dñica eadē Sermo tertii s. de regno dei q̄rē, do ab oībō tā paupibō q̄b diuitibō t̄ modo eius.

Rimū querite

p̄ regnū dei t̄ iusticiā d̄t̄ hec oia adiūcien̄i vob̄ Matth. vi. t̄ in euāge. ho.

R In istis vībis xp̄us dñs voluit nos docere quō vitā nostrā ordinem⁹. q̄r̄ recip⁹ ordo vite nos̄ stre est ut sup̄ oia dei diligam⁹ t̄ eius regnū inquiram⁹. vbi perpetua beatitudine viuere habebimus. t̄ ad id assūquēdū necessariū ē iusticiā regni celestis obseruare p̄cepta iplendo. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādara. Ideo xp̄s dñs dīc in euāgelio. Primū. i. sup̄ oia v̄l'an te oia q̄rite regnū t̄c. t̄ sic faciēdo oia tp̄alit̄ adiūcien̄i vob̄ t̄c. Hoc aut̄ p̄tz etiā ex rōne. q̄r̄ q̄ q̄rite regnū dei t̄ iusticiā ei⁹ fili⁹ est dei. Sz q̄r̄ fili⁹ est heres patr̄ Ro. viii. Si fili⁹ t̄ heredes. ḡcū oia bona etiā tp̄alit̄ s̄nt ip̄ius dei. sequit̄ q̄p̄ iūt̄ etiā fili⁹ oībō dei querēdū regnū di⁹ p̄sequēs. Un̄ sequit̄ inde q̄ nob̄ fili⁹ dei querentibō regnū dei dabū tur necessaria cibaria vestes t̄ oia bona correq̄sita ut xp̄s dīc in hoc euāgelio. Un̄ coeludēdo ex rōnibō pluribō dīc. Primū q̄rite regnū t̄c. Ita q̄ de querendo dei regno tria mysteria. p̄ isto sermō iuxta euāgelū istud declarabimus.

Primo de mō generaliter q̄rēdi in iusticia.

Sedō de mō eq̄nūm̄t̄ querendi in penuria. Tertio de mō specialiter querendi in opulentia.

L Circa p̄mū de generali mō q̄rēdi regnū di⁹ eius iusticiā ab oībō hoībus: norādū q̄ multi sūt̄ q̄ se subrahūt̄ a q̄rendo dei regno t̄ do seruēndo. Et quidē p̄mo aliq̄ p̄ter iuuentutē dicēn̄. illud vulgare. puerbū. Haudendū est iuuentuti cū senuero totū me deo dedā. Sz aduerrāt̄ tales illud Damask. li. viii. dictū. Ubirū adolescētiū vider̄ vīribō effulisse. s. vita comite; abi mille regies perīsse sc̄z morte p̄ueniēre. Sedō alij̄ q̄rū regnū dei. p̄ter tp̄alit̄ sollicitudinē. Lōtra q̄s Eccl. x. Nihil iniqu⁹ q̄ amare pecunias. Nicē em̄ aīam suā venale habet. q̄r̄ p̄ nūmo t̄ ierđū p̄ obolo giurādo vendūr̄ aīaz suā diabolo. Un̄ t̄ saluator̄ in hoc euāgelio monet dī. Nō potest̄ seruire deo t̄ māmone. Tertio alij̄ p̄p̄ formidiū. q̄r̄ repurāt̄ graue penitēre t̄ sic deo seruire t̄ celeste regnū q̄rere. Lōtra q̄s xp̄s Matth. x. Venite ad me oīs q̄ la. t̄ one. estis. s. onere p̄tōrū et ego reficiā vos. s. dulcedine amor̄ in oībō penitēcie. Tollite iugū me. su. vos. Jugū em̄ meū suāt̄ est t̄ onus meū leue. s. q̄ amore. q̄m̄ ut Brēgo. dīc. Si passio xp̄i ad memoriā reuocet̄ nil tā duz. q̄d n̄ eq̄ aio toleref̄. s. p̄ dulcedine. Proinde xp̄s dñs dulciter admōet̄ oīs t̄ra hec dicta dī. Primū. i. ante oia in iuuentute h̄ dīc iuuenibō. addit̄: q̄rite regnū dei. q̄. d. dīc t̄ regnū ei⁹ est sup̄ oia tp̄alit̄ meli⁹. q̄r̄ dīc est summū bonū q̄ meli⁹ excogitari nō p̄t̄. Ait Anf. li. mono. Ergo eius regnū sup̄ oia est q̄rendū: v̄pote summū t̄ p̄p̄.

tuū bonū. Deniq̄ ne q̄s timeat̄ q̄in hoc deficie sive in sp̄ualibō sive in tp̄alibō: Addit̄. Et iusticiā eius q̄rendo. hec oia adiūcien̄i vob̄. s. ad p̄ficiēdā t̄ p̄sequēndā b̄titudinē. Un̄ fm̄ Bug. sup̄ ill̄ p̄ Dñs sollicitus est mei: dīc sic. Habet tui curā q̄ te fecit (deus) q̄ habuit cui curā cū nō esse vīla: hoc esles q̄d voluit esse te. Jā fidelis es iā ambulas in via iusticie. curā tua habebit qui facit sole suū oriri sup̄ bonos t̄ malos t̄ pluit sup̄ iustos t̄ iniustos. Nec Bug⁹. M Juxta hec ḡalq̄ questioēs occurrit̄ declarāde. Primo queritur quid intelligat̄ esse regnū di⁹ q̄d saluator̄ monet q̄rendū oībō. Ad q̄d rīndet̄ q̄ triplex dicit̄ esse regnū dei q̄d querere debemus.

Primū circa nos.

Secundū intra nos.

Tertiu supra nos.

Primū est circa nos: hoc est regnū militātis ecclie. d̄ q̄ Matth. xiiij. Virtutē fili⁹ boīs angelos suos t̄ colligēt̄ de regno ei⁹. i. de ecclia oia scāda la. i. p̄ctā t̄ eos q̄ faciūt̄ iniquitatē t̄ mittēt̄ eos in caminū ignis. i. in infernū. Hoc nō p̄t̄ intelligi de celesti regno q̄r̄ ibi nō sūt̄ mali. sed de ecclia vt̄ dīc Grego. Secundū regnū est intra nos. de q̄ Luē. xvij. Regnū dei intra vos est. h̄ est regnū grē in nā aīa in q̄d p̄ grām habitat̄ t̄ regnat̄. Nā fm̄ Berñ. Sīc dīc in regno bītūdīnū p̄s est vbi angelos t̄ brōs gl̄ia sua letificat̄. sīc in bona p̄scia dīc p̄ gratiā p̄sens est. de q̄ p̄sensia angelū t̄ brōs delectant̄ t̄ gaudēt̄. Tertiu regnū dei sūp̄ nos. h̄ est celestis gl̄ia. ad q̄d nos xp̄s dñs post iudiciū corpē t̄ aīa introducit̄ dī. Matth. xiv. Venite bīndicti parr̄ mei p̄ci. reg. t̄c. Ita tria regna xp̄s monet q̄rere. N Secundū q̄r̄ q̄ si cū iusticiā regni dei in q̄ debeat̄ q̄rere regnū dei xp̄ian⁹. Ad q̄d rīndet̄ q̄ si triplex est regumen deī patuīt̄ ita triplex est iusticia regni dei p̄ qua poterim⁹ inuenire celeste regnū dei t̄ nō alīs. Primo regnū ecclie militātis iusticia est rectē fidēt̄ ecclie tenere. Nā nō q̄rū q̄ hereticōp̄ dogmata et sc̄ismata lecent̄. t̄ io oīs tales pdunt̄ regnū celeste. vt̄ p̄tz p̄ Bug. de fide ad Petru extra deo. ca. Firmissime. Itē hāc iusticiā nō q̄rū q̄ de fide xp̄i dubitat̄. Na extra eo. in c. Dubi⁹. Dubi⁹ infi de fidelis est. Nā deniq̄ nō q̄rētes pagani oīs gibūt̄ eternaliter. Heb. xij. Sine fide ipso lībē ē placere deo. Sedō regnū grē iusticia est in vīa charitate manere. Naz. i. Job. iij. Qui maner̄ in charitate in deo manet t̄ dīc in eo. Nāc nō q̄rū q̄ p̄ctā mortalia faciūt̄. et q̄ p̄cepta nō seruāt̄ nec vere penitēre curāt̄ sic sūr̄ oīs mali xp̄iani. q̄ lez̄ sint̄ in p̄mo dei regno sc̄z ecclie p̄ fidē. cū sc̄dm̄ regnū dei sc̄z grē nō habēt̄. de q̄b̄ Jac. ii. Fides si ne op̄ibō mortua est. Periculū ḡc. Tertio regnū celestis iusticia ē in p̄cepta t̄ penitēcia finalē p̄seuerare. Nā xp̄o teste Matth. c. ca. Qui p̄seuerat̄ v̄l̄q̄ in finē hic salu⁹ erit. Un̄ regnū celestenō acq̄rit̄ nūl̄ finalē p̄seuerātie ḡia. q̄r̄ ut Brēgo.

in moral' ait. Incassū bonū agit si ante finē vite deserat. Nam truxtra q̄s velociter currit si anq̄ ad metā pueniat deficit. Nec ille. Ecclīc p̄t. O ḡbo, mo dīce iusticiā dei qrere et p̄ eam regnū habere

Letro ḡqr̄is quō qr̄dū sic regnūz dei et iusti, dāt⁹ a fidelito. Et ex p̄dictis patet r̄nsio q̄ pri, mo querēdū ē accelerater sez tpe hui⁹ vite q̄ hō habeat spaciū penitēcie nō differēdo v̄sq̄ ad horā extrema. q̄ dubiū ē tūc inueniri ut Aug. dicit de pe di. vii. in principio loquēs sic. Si q̄s posse⁹ i v̄tima necessitate egreditudinis voluerit accipe pe, nitentia. fateor vobis nō illi negam⁹ qđ petit fed nō p̄sumim⁹ q̄ bene hinc erit. penitēcia dare pos sum⁹. securitatē q̄o dare nō possim⁹. Nūqd dīz co dānabit; sed nec dico saluabit. Vis ḡa dubio liberari age penitēcia dū san⁹ es et secur⁹ es. Nec et plura ibidē. Proinde stultissimū est differre et maxime post mortē. q̄r̄ tuū certū est q̄p nū q̄ inueniet. Scđo qr̄dū ē fideliter; hoc est in fide recta. Letro diligēter; hoc ē in pcti caucela et p̄cepto p̄ obseruatā. Et q̄r̄o p̄seuerāter in finali salte pe, nūcēna vera q̄ nō metu mortis s̄ amore dei et iūstie debet agi. Ecce o charissimi pulchra docu mēta lūcta oib⁹ seruāda ad qr̄dū dei regnū. O ḡbo xp̄ianē noli te pdere a regno di ad qđ vo car⁹ es; studē diligēter quō illud inuenias. Et

O Lirca scđm d̄ mō qr̄di regnū. (sic patet. da eq̄nūmīter in penuria occurrit talis questio. Quare de⁹ pmittit xp̄ianis dei regnū qr̄tib⁹ ali quā penuria. Et rō q̄stio⁹ ē. q̄ ip̄e de⁹ pmisit q̄ qr̄tib⁹ dei omnia adiūcien⁹: ut p̄t cā in veteri q̄i i nouo testamēto. Nā in veteri testamēto Ps. di cit. Diuites eguerit et esurierit in q̄r̄tēs aut do minū nō minuent̄ oī bono. Je in nouo testamēto patet clare in hoc euāgelio. Mir ḡ videſ q̄tā penuria patiunt̄. Ad hec r̄ndet q̄ de⁹ bon⁹ p̄ misit bonis hoīb⁹ regnū dei qr̄tib⁹. et qr̄tū est ex p̄dei p̄p̄ est dare sicut p̄misit oīa neccaria ei⁹. S̄ q̄ aliq̄ patians defecut⁹ necessario⁹. H̄t̄ geboim ex causis plurib⁹ q̄s bonū ē scire.

Primo ppter punctionē p̄cōp̄. Scđo ppter ingratitudinis demeritū. Tertio ppter superflui⁹ questū. Quarto ppter augmentū merito⁹.

Ultimo ppter speci documentū. Primo inq̄ ppter punctionē p̄cōp̄. Und Ecclīc tate. Ignis grādo famēs et mors oīa hec adiūcīa creatā sūt. Ad h̄ aduertendū ē q̄r̄ nimis sic sepe dei iudicio iusto; ut cuīz multi sūt in ciuitate vel pūncia aliq̄ p̄tōres puniant̄ ip̄i. Et cuīz eis etia⁹ innocētes iūsti p̄tali pena affligunt̄ sez iūtis cōbustiōe deuorāte domū et oīa bona eorū. Vel grādine et aer⁹ incepere et fame et. ut pat̄ in sodomitā q̄z etia⁹ quūli innocētes incendio sul phureo pierūt et in captiuitate babylonica mul ti iūsti; ut daniel; ananias; azarias. Itez Thob. raguel et. Je Dieremias s̄acrificat⁹ in vtero et. passi sūt. S̄ ut Aug. i. de ciuii. dei. ca. viij. dīc. q̄z;

uis in bonis et malis sit sititudo passionū; tñ est dissitudo passio⁹. q̄r̄ moli pūniūt et dānanti sez nisi puerant̄. boni aut̄ purificant̄ et p̄ban̄. sicut sub eadē tritura stipule cōminuūt. frumenta pur gant̄. Nec ille. Et sic pat̄ q̄talis penuria iūst̄ ē ad bonū q̄uis sit p̄tra malos et. Scđo ppter ingratitudinis demeritū. Nā sepeſit ut hō etiā iūst̄ negligēti⁹ agit deo grates de bonis t̄pali⁹ q̄ debet. Properea ut Bern. super Qui habi bitat; dicit. Accipēdis ē indign⁹ q̄ de acceptis fue rit ingrati⁹. Itē Aug. de bono viduitat̄ dīc. Eos ip̄o q̄ de acceptis ingrati⁹ nō sum⁹ nos acceptus ē de nodū acceptis fidim⁹. Tertio ppter supflui⁹ questū. Amb. Lausa n̄e in opie avaricia ē Immoderat⁹ n̄e p̄tali⁹ appetit⁹ facit ut careamus necessarijs. Volutres em̄ celi iō sustentāt in desinēter q̄r̄ nibil sibi tāq̄. p̄tū vēdicat. nos v̄o cōia amittim⁹ dū p̄tia vēdicam⁹. Nec Amb. in omel. sup Luc. et. Quarto ppter augmentū merito⁹. sicut p̄t. ij. Lor. ca. ii. vbi Ap̄lus dicit In labore et crūna in vigilijs in fame et siti: in iē iūnij multis et bec. ppter merito⁹ augmentū.

Ultimo ppter speci documentū. Nā sic de⁹ doc̄ nos oīem spēm nostrā p̄ncipali⁹ ponere in ip̄m. Si em̄ nostre sollicitudini sp̄tali bona p̄mit terent̄ putarem⁹ ēē a nob. vel q̄ a deo denf nob ex debito. Lū v̄o de⁹ aliq̄n subtrahit; aliq̄n dat̄; oñdit q̄ ip̄e sit dñs illor̄. et sic in eo spez ponam⁹ nec de nob vel de n̄a sollicitudine fidam⁹. Unj. Timoth. vi. Diuitib⁹ p̄cipe non sp̄are in incersto diuitia p̄: s̄ in deo viuo q̄ p̄stat nob oīa abunde et. Unj tu xp̄iane sepe cōqr̄do dic. Quō pos sim regnū dī qrere cū tātis sū penurijs opp̄sus frigeo nō habēs vestē. nec ppterē possū orare v̄l ad eccliam ire. famelico et nō habēs comedere sē mel ad sufficiētia quō possū ieiunare. tot curas p̄ familia opter me sustinere tot discursus facere et quō possū regnū dei qrere et el⁹ iusticiā. P̄

Ad hec audi remēdia subsequētia. Nā d̄ hmōi documēto q̄r̄i q̄li mō xp̄ian⁹ paup̄ hō b̄e se debeat in qr̄do dei regno ut adiūcian⁹ sibi oīa bo na iūcta xp̄i p̄missiōz directā. Ad hec ex p̄missis satis p̄t r̄nsio q̄ remēdia sūt q̄nq̄. Primū ē p̄tātē aduersa sustinere p̄ p̄tōp̄ purgatiōe. Sez cundū est grās s̄p̄ deo. p̄ bñficijs agereyt mereatur p̄l̄ habere. Tertiū est pauprētē in oīb⁹ diligere et supflua nō qrere. Quartū est velle in bōis opib⁹ crecere nec p̄ penuria desistere q̄ntū ē pos sibile facere. Quintū est spēm totā in deo ponere et ip̄i soli deseruire sup oīaz an̄ oīa et sicut illi plauerit se in oīb⁹ cōmitemere. Ad hec sūt exempla. Narrat̄ ex vitasp. in sermōib⁹ Thesauri q̄ duo bus beremitis habentib⁹ olera. vn⁹ orauit deū ve q̄nq̄z p̄teret p̄ illis plauīa daret. et q̄n̄ screz nūcēte p̄teret ēā mor daret et exaudit⁹ est ac sic fiebat. Ulter nihil petiuit in speciali: s̄ totū deo cōmisit. Et ecce t̄pē suo p̄m̄ terra fuit sterlīs et olea a refacta. scđi aut̄ optima. q̄ cognouerit q̄ me

Dominica. xv. post Pentecosten

Sicut est huiusmittere talia diuine, quidem. Ita legitur in Spec. eccl. dist. viiiij. ex eplo. xlviij. qd' duobus sutoribus existentibus paucaneis et vniuersitate vacabat ecclesie et paupibus erogabat de arte sua et sp' abundabat. alter quis foret doctior illo non curabat diuina. sp' qd' laborabat etiam in nocte diei festi et tunc egebat. vñ mor' iudicia dixit cum ira illi pmo. Unus tu diuines es ego paup' sum doctior te et pl' laboro. Redit ille. Quia ego iuueni thesau'z in terra de qd' qd' cito excipio. et tunc periuuit ille hunc ut secum participaret. At ille ait In mane accedam' et duxit eum ad misam. postea dixit. Ja non possum' hodie excipe ne videamur ab hominibus. sic fecit eidem pl' diebus: et tandem edocuit eum de missa auditore qd' cito. et sic post ea laborare. Qd' cum iste facere cepisset b'ndixit ei de us et dicitur. Et d'g'p'iane disce et tu qd' facere. **R** Circa tertium de modo qd' regni i diuinitus res gnu' dei. Queritur quid diuines per suas diuinitatis et opes qd' regre debet regnum dei et iusticiam ei'. Ad qd' r'ndet qd' p'cipue qd' modis obfus'adis. Primo p'cata oia cau'edo. nam circa deum debet diuines amare diuinitatis ne amore illarum peccet: ut patuit f'm' de p'cedenti. Secundo aiaz. p'ri' redimendo. s. de carceri diaboli. Prouer. viij. Redemptio aie viri diuinitatis sue. Aug. Redimete diuines: redime te dum vivis dum tps et p'ciu' habebes: n'p' morte et tps et p'ciu' pdas. nam Thob. viij. Eleosyna a morte liberat et ipa e'q' p'cata purgat et facit iuuenire etiam eterna hec ibi. Tercio deum ex eis honorando et per eis g'rias deo agendo. vñ Prouerb. viij. Honora dominum deum tuum de tua substancia et de p'mit' oim frugum tuarum. s. decimas et oblagia fidelium ecclesie reddendo et e'q' m'istris ad cultu' dei exp'pedendo ut i structura ecclesia: ordina'oe misse. Quarto opera misericordie ex eis exercendo: et sic in celo thesaurizando. Nam Prouer. xix. Fenerat dno qd' misericordia paup'is Et Mat. xix. Da paup'ib' et habebis thesau'z in celo. Aug. O miser homo qd' fenerar' ho' ad v'suram modicam fenerare deo et ceterum accipies et vita eternaz possidebis. da t'pale et accipies eternale. da qd' tecum ferre non potes et recipies qd' in eternu possidebis. da paupi ut habeas ubiq'pi. qd' sola qd' paupi dederis tu in celo habeb. et qd'q' paupi non deheridis i morte p'pedes et tu carebis. hec Aug. Et pl' narrat spe. eccl. di. ix. eccl. cxix. qd' qd' ethicus romanorum senator cui in Burgundia maxima famis esset paupit ex suis bonis pl'q' qd' tuor' milia pauperum qd' t'p' famis durauit. et postea auctor' diuine vocem de celo dicere. Ethicus tibi et semini tuo panis non deficer in eternu. qd' me in paup'ib' refescisti. et sic ipse sibi eternu thesau'z acquisivit. Ultimo rex amissionem pati'citer sufferendo ut dicat tunc diuines cum sancto Job. Dns dedit dns abstulit. sic nomen domini benedicendum. Rogem' g'p'm ut re.

Dominica eadem Sermo quartus potest de v'sura vel de avaricia fieri. de qd'bus vide in qua dragesimali parte

Dominica. xv. post Pentecosten. Sermo. i. iuxta euangelium applicando de ho'is morte corporali

Bat iesus in ci-

uitate qd' vocat naym et ibat cum illo discipuli ei'. Lu. viij. et eu'g'e. bodierno. Si dicit Jobes. x. c. L'bris. d'ns ad h' rexit in m'us dum ut vita habeam' qd' ipm. ego in qd' veni ut vita habeatur et abundanter habeatur. s. fideles. Et qd' h' in currerat morte triplicem. s. morte aie et morte corporis. v'l nature et morte gehene. Idecirco veit tps dare nob' triplicem vitam. s. morte aie qd' fit p' culpam venit dare vita g're qd' aia viuiscat. Ro. vi. Si p'cata mortis mors: g'ra autem de vita eterna i xpo. Ite in morte nature dat vitam immortalē a mortuis. Et contra morte gehene dabit vitam glie quia reprobavit Ioh i signu' ho' voluit tps i crux mortuos suscitare sic et in h' eu'g'e legi'. cuius t'xtus sequuntur.

In illo t'xe ibat iesus in ciuitate qd' vocat naym et ibat cum illo discipuli ei' et turba copiosa. Cum autem appropinquaret porte ciuitatis: ecce defecit e' s'ferebam filius vnicus m'ris sue et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Quia cum vidisset Iesus misericordia mortis sua et dixit illi. Noli flere. et accessit et tetigit loculum. Huius autem qd' portabat stetit r'ut. et ait. Adolescens tibi dico surge. et resedit qui erat mortuus et cepit loqu' et dedit illi m'ris sue. Accepit autem o'is timor et magnificabat deum dicens quia p'ha magna surrexit nobis: et qd' de' visitavit plebeianum. Lu. viij. Itaque iuxta eu'g'elium hoc notus tria mysteria p'lermone.

Primum est de huius mortui significatio' moralis. Secundum de xpi dei resuscitacione mirabilis.

Tercium de huiusmodi morte corporali

R Circa pm' d' moralis significatio' nota tria. Prior de hystoria qd' eu'g'elium dicit. In illo t'xe anno etatis xpi. xxxi. et p'dicatio'is sue pm' anno xij. kal. augusti f'm. Huiller. h' est tertio die ante festum Magdalene. tunc enim finito f'm' que fecit in morte descedit: et inde f'm' sub morte sanauit le prosu' de qd' Mat. viij. Et ingressus capbara' sanauit seruum ceteriorum: et inde ibat in ciuitatem qd' vocat Naym: qd' ut Beda dicit ciuitas est p'ua i galilaea distans a morte thabor p' duo miliaria: et a hierusal' p' duas dictas: ut dicit. Et cum appropriaret in qd' porte ciuitatis: et pacet hystoria et tenuit.

Sed qd' qd' significatio' p' huius mortu' sp'ual' v'l moralis: et qd' m'ris dicitur doc. qd' per mortu' corporal' significatio' mortu' sp'ual'. h' est p'c'or existens i mortali. qd' sic mors occidit corpora p'c'ia p'c'ia mortale occidit aiaz. Sap. xv. Non p' malicie occidit aiaz suum. Unde loquuntur p' m'ros tifero veneno interrogante. Quale venen' sit super oia per'. Ad qd' Gen. ep'la. lxvij. dicitur p' venen' malicie per' e'q' cuiuscumque. s. venenosi serpentis vel busonis. h' enim quis sit mortiferus alter est tunc vela serpenti. Sed venen' malicie p'ncipal' moratia